

OTVORITEV DOGRAJENE IN PRENOVLJENE VISOKE ŠOLE ZA ZDRAVSTVO UNIVERZE V LJUBLJANI

V petek, 16. septembra 2005, smo na Poljanski cesti 26 a v Ljubljani odprli dograjene in prenovljene prostore Visoke šole za zdravstvo Univerze v Ljubljani.

Otvoritve so se udeležili rektor Univerze v Ljubljani prof. dr. Jože Mencinger, prorektorji prof. dr. Katja Breskvar in prof. dr. Ivan Leban, dekani fakultet članic Univerze v Ljubljani, minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo prof. dr. Jure Zupan, minister za zdravje spec. akad. st. Andrej Bručan, ljubljanski nadškof in slovenski metropolit mgr. Alojz Uran in gostje z visokih šol za zdravstvo iz Maribora, Izole, Sarajeva in Reke.

Kot v svojem govoru ob otvoritvi šole naj gradnjo, dograditev in prenovo prostorov Visoke šole za zdravstvo Univerze v Ljubljani predstavim tudi na tem mestu.

Najprej bi želel poudariti potrebo ali celo nujnost za dograditev stolpiča A in novogradnjo stolpiča B Visoke šole za zdravstvo. Za razumevanje potreb, ki so to investicijo narekovele, opravičevale in celo zahtevale, se moramo spomniti nekaterih dejstev.

Nekoliko se moramo povrniti v zgodovino in osvetliti zgodovinski in sedanji pomen Visoke šole za zdravstvo za razvoj slovenskega zdravstvenega šolstva in slovenskega zdravstva nasploh. Prav ta šola s svojim babiškim oddelkom uveljavlja slavno tradicijo prvega organiziranega zdravstvenega šolanja v Sloveniji, tedanji Avstro-Ogrski in Evropi ter ohranja tradicijo iz leta 1753, ko je bila ustanovljena prva babiška šola v Sloveniji.

Začetek izobraževanja višjih zdravstvenih delavcev sega v leto 1954, ko je bil sprejet Zakon o ustanovitvi višjih zdravstvenih šol. Tedaj so s svojim delovanjem pričele Višja šola za medicinske sestre, Višja šola za fizioterapevte ter Višja šola za rentgenske pomočnike. Pogoj za vpis je bila uspešno končana popolna srednja šola. To je bil pomemben dogodek, ki je bistveno vplival na šolanje zdravstvenih delavcev številnih zdravstvenih smeri in ustvaril pogoje za višjo strokovno raven celotnega zdravstva v Sloveniji.

Leta 1962 je bil sprejet Zakon o Višji šoli za zdravstvene delavce, ki je združil vse tri višje šole v Višjo šolo za zdravstvene delavce v Ljubljani. Šola je imela svoj sedež v Ljubljani na Veselovi ulici 2. Leta 1964 se je dejavnost šole razširila še na izobraževanje višjih delovnih terapevtov in višjih sanitarnih tehnikov. V šolskem letu 1985/86 je šola vključila v svoj program tudi stomatološko laboratorijsko protetiko in v šolskem letu 1987/88 ortopedsko tehniko.

Za razvoj Višje šole za zdravstvene delavce je bil pomemben Zakon o višjem šolstvu, ki je leta 1975 Višjo šolo za zdravstvene delavce vključil v Univerzo v Ljubljani. Naslednji zelo pomemben mejnik je bil Zakon o ustanovitvi Visoke šole za zdravstvo v Ljubljani iz leta 1993.

Leta 1993 je Visoka šola za zdravstvo pod okriljem Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani organizirala fakultetni študij zdravstvene vzgoje. V študijskem letu 1996/97 se je prvič začel izvajati program zdravstvene nege ginekološko-porodniške smeri, torej babištva, na visokošolski strokovni študijski ravni.

Visoka šola za zdravstvo v Ljubljani ima sedaj sedem oddelkov oziroma študijskih smeri: Oddelek za babištvo, Oddelek za delovno terapijo, Oddelek za fizioterapijo, Oddelek za ortopedsko tehniko, Oddelek za radiologijo, Oddelek za sanitarno inženirstvo in Oddelek za zdravstveno nego.

Vse tri višje zdravstvene šole, ki so nastale leta 1954, so začele svoje delovanje v nemogočih prostorih in na različnih lokacijah (v bivšem uršulinskem samostanu v Ljubljani in župnišču Sv. Petra). Leta 1964 se je na Poljanski cesti 26 a začela gradnja stolpiča A Višje šole za zdravstvene delavce. Leta 1967 je bil stolpič A dokončan, Višja šola za zdravstvene delavce se je vanj vselila še isto leto. Tega leta so bili narejeni tudi temelji za stolpič B, toda gradnja se je ustavila. Zaradi povečevanja že obstoječih in vključevanja novih študijskih programov ter povečevanja števila rednih in izrednih študentov se je Višja šola za zdravstvene delavce v naslednjih letih ponovno znašla v hudi prostorski stiski. Leta 1999 smo na šoli imeli pri 1.800 rednih in izrednih študentih le 1,8 m² na študenta (normativ je 15 m² na študenta).

Ko se je tedanja Višja šola za zdravstvene delavce leta 1967 vselila v stolpič A, je bilo v 1. letnik na novo vpisanih skupno 108 študentov. V študijskem letu 2004/05 smo na šoli imeli že 1100 rednih študentov, 411 izrednih študentov in 502 absolventa. Torej skupno 2013 študentov. Na višješolskem študijskem programu je na vseh oddelkih v letih od 1954 do 1995 diplomiralo 8454 študentov. Na visokošolskem strokovnem študijskem programu pa je po letu 1996 diplomiralo 3095 študentov.

Zaradi povečanja študijskih programov (sedaj jih imamo sedem), povečanja števila študentov, posodabljanja študija in zahteve po takojšnjem vključevanju diplomantov v zdravstveno delo sta bili dograditev in prenova šole ne le upravičeni in potrebni, temveč nujni.

In kako smo prenavljali in dograjevali Visoko šolo za zdravstvo Univerze v Ljubljani na Poljanski cesti?

Leta 1998 smo dokončno spoznali, da tako ne moremo naprej in da moramo nekaj storiti. V obstoječih prostorih in z obstoječo opremo namreč študentom nismo mogli omogočiti sodobnega šolanja, slovenskemu zdravstvu pa ne dati dobrih diplomantov, ki bi bili kos sodobnim zdravstvenim izzivom.

Začeli smo iskati podporo in razumevanje za dograditev šole v ustanovah in pri posameznikih, ki bi nam lahko omogočili začetek gradnje. Pogovori na Ministrstvu za šolstvo in šport, v Državnem zboru in na Univerzi v Ljubljani so bili uspešni in leta 2000 smo začeli dograjevati Visoko šolo za zdravstvo.

Že leta 2000 se je izkazalo, da obstoječa stavba ni zgrajena v skladu s protipotresnimi zahtevami, kaj šele, da bi nosila še eno nadstropje. Statične rešitve je uspešno rešil inženir Matjaž Kodek, 4. nadstropje pa smo zgradili po zamisli inženirja arhitekta Jurija Kobeta. V 4. nadstropje stolpiča A smo se vselili že leta 2001.

Leta 2003 smo dogradili vezni trakt med stolpičema A in B in letos zgradili stolpič B ter prenovili stolpič A, vse to po zamisli inženirja arhitekta Padme Chitrakarja.

In kakšna je danes Visoka šola za zdravstvo Univerze v Ljubljani?

Kaj smo pridobili?

Višja šola za zdravstvene delavce je po projektu leta 1967 imela 3236 m², od tega 1960 m² za pedagoško delo.

Leta 2001 smo z dograditvijo 4. nadstropja pridobili 605 m².

Z dograditvijo veznega trakta med stolpičema A in B leta 2002 smo pridobili še 682 m².

Leta 2005 smo dogradili stolpič B in pridobili 3920 m².

Sedaj ima Visoka šola za zdravstvo skupaj 7884 m², od tega 2563 m² za pedagoško delo, kar obsega 1 veliko predavalnico z 228 sedeži, 13 manjših predavalnic oziroma seminarjskih prostorov, 7 laboratorijev, kabinet za fizioterapijo s 156 m² in knjižnico z 242 m².

Zanimiv je podatek o vloženi finančni sredstvih za gradnjo in prenavo šole. Gradnja stolpiča B s prenavo stolpiča A je skupno stala približno 1,5 milijarde slovenskih tolarjev. Pri tem niso vključena sredstva nove opreme.

Po dograditvi in prenovitvi Visoke šole za zdravstvo je ostal delno nerešen še problem opreme.

Prireditve ob otvoritvi dograjenih in prenovljenih prostorov Visoke šole za zdravstvo so z glasbo popestrile Rožmarinke. Formalni del prireditve se je zaključil, ko sta trak dograjenih in prenovljenih prostorov prerezala rektor Univerze v Ljubljani prof. dr. Jože Mencinger in dekan prof. dr. Božo Kralj. Sledil je ogled Visoke šole za zdravstvo Univerze v Ljubljani, ki bo študentom in učiteljem omogočala lažje in sodobnejše delo.

Ob tem za našo šolo in slovensko zdravstvo pomembnem dogodku bi se želel zahvaliti ustanovam in posameznikom, ki so bistveno prispevali k prenovitvi in dograditvi Visoke šole za zdravstvo in s tem omogočili nadaljnji razvoj vseh sedmih zdravstvenih strok, ki jih poučujemo na Visoki šoli za zdravstvo.

Prof. dr. Božo Kralj,
dekan Visoke šole za zdravstvo